

Kniha Daniel — číslo stošesť

Odhaľovanie súdu: Od 11. septembra k nedeľnému zákonu – prorocká analýza

Jeff Pippenger
2024-02-29

Vyšetrojúci súd nad živými sa začal 11. septembra 2001 a výkon súdu sa začne pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone. Tieto dve obdobia súdu predstavujú dielo posla, ktorý pripravuje cestu pre tretieho Posla zmluvy a tretieho Eliáša, čo je zavŕšenie Eliášovho posla, ktorý sa začal v milleritských dejinách.

V Kristovi ako v naplnení Posla zmluvy dvakrát očistil doslovný pozemský chrám, ktorý predobrazoval Jeho telo a Jeho duchovný chrám. Jeho doslovný pozemský chrám sa začal ako stánkový chrám na púšti, potom ako Šalamúnov chrám, potom ako chrám, ktorý bol znovu vybudovaný po sedemdesiatich rokoch zajatia v Babylone, a ten istý chrám po štyridsaťšesťročnej prestavbe, ktorú uskutočnil Herodes.

Božia telesná prítomnosť požehnala stánkový chrám i Šalamúnov chrám, nie však chrám, ktorý bol znovu postavený po zajatí; tento prestavaný chrám však bol požehnaný telesnou prítomnosťou Krista. V dejinách Herodesom prestavaného chrámu Kristus dvakrát očistil chrám na naplnenie tretej kapitoly Malachiáša. Pri prvom očistení Kristus označil chrám za dom svojho Otca, no pri poslednom očistení chrámu ho Kristus označil za dom Židov.

V dejinách milleritov Kristus postavil duchovný chrám v priebehu štyridsiaticich šiestich rokov, od roku 1798 až do roku 1844. Dňa 22. októbra 1844, v naplnení tretej kapitoly Malachiáša, náhle prišiel do svojho chrámu, čím očistil bláznivé panny. Potom prišiel ako tretí anjel, aby vykonal druhé a konečné očistenie, ale podobne ako na počiatku starovekého Izraela, moderný Izrael postrádal vieru nevyhnutnú na dokončenie diela.

Dňa 11. septembra 2001 sa Kristus vrátil, aby vykonal druhé očistenie chrámu, ktoré sa uskutočňuje vtedy, keď sú pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone očistené bláznivé panny, keď sa prebudia do skutočnosti, že nerozumejú vzrastu poznania, ktorý bol odpečatený v roku 1989. Tento vzrast poznania predstavuje posolstvo neskorého dažďa, ktoré je posolstvom Polnočného volania, keď je zasadené do kontextu podobenstva o desiatich pannách. Posolstvo posledných šiestich veršov Daniela jedenásť, ktoré bolo odpečatené v čase konca v roku 1989, je vo verši štyridsaťštyri týchto veršov predstavené ako „správy z východu a zo severu“.

Posolstvo neskorého dažďa je posolstvom Polnočného volania a je posolstvom východu a severu. Východ a sever predstavujú islam a pápežstvo v uvedenom poradí a ako posolstvo predstavujú posolstvo, ktoré je napodobnené laodicejským adventizmom medzi 11. septembrom 2001 a čoskoro prichádzajúcim nedeľným zákonom. 11. september 2001 predstavuje islam (východ) a nedeľný zákon predstavuje znamenie šelmy (sever).

Smrteľná posteľ laodicejského adventizmu je znázornená medzi tými dvoma orientačnými bodmi, ako je predobrazená smrťou neposlušného proroka medzi oslom a levom. Smrteľná posteľ pre tých, ktorí prijímú znamenie šelmy, je znázornená „zvestami od východu a od severu“, ktoré rozhorčujú pápežskú moc a podnecujú záverečné prenasledovanie Božieho ľudu. Toto posolstvo sa začína pri čoskoro prichádzajúcom nedeľnom zákone v Spojených štátoch, čo je miesto i čas, keď islam tretieho Beda náhle udrie. Tento neočakávaný útok spôsobí národnú skazu a rozhnevá národy, čím poskytne hospodársky a politický podnet na to, aby sa všetky národy spojili proti islamu pod záštitou trojnásobného zväzku draka, šelmy a falošného proroka.

V dejinách, ktoré predstavuje tretí Eliáš, posolstvo, ktoré označuje tretie Beda, oznamuje drakovi, šelme a falošnému prorokovi, že islam je nástrojom súdu, ktorý Boh používa na potrestanie ľudí za uctievanie pápežského znaku autority. Tak ako pri troch Rímoch, troch Babylónoch, troch Eliášoch a troch posloch, ktorí pripravujú cestu, aj tretie Beda je ustanovené trojnásobným uplatnením troch Bied.

A videl som a počul jedného anjela letieť prostred neba, ktorý hovoril veľkým hlasom: Beda, beda, beda obyvateľom zeme pre ostatné hlasy trúby troch anjelov, ktorí ešte majú trúbiť!
Zjavenie 8:13.

Sestra Whiteová hlboko podporila Smithovu knihu Daniel a Zjavenie, pričom naznačila, že každý adventista siedmeho dňa by túto knihu mal vlastniť, hoci to nevyjadřila tak priamo, ako som to práve napísal, no táto skutočnosť je obsiahnutá v jej odporúčaní.

„Pán povoláva pracovníkov, aby vstúpili do kolportážneho poľa, aby sa mohli rozširovať knihy obsahujúce svetlo prítomnej pravdy. Ľudia vo svete potrebujú vedieť, že znamenia čias sa naplňajú. Prineste im knihy, ktoré ich osvietia. Daniel and Revelation, The Great Controversy, Patriarchs and Prophets a The Desire of Ages majú teraz ísť do sveta. Veľké poučenie obsiahnuté v Daniel and Revelation bolo v Austrálii mnohými horľivo čítané. Táto kniha bola prostriedkom, ktorým mnohé vzácne duše prišli k poznaniu pravdy. Všetko, čo možno vykonať, sa má vykonať, aby sa šírila kniha Thoughts on Daniel and the Revelation. Nevieť o nijakej inej knihe, ktorá by mohla zaujať jej miesto. Je Božou pomocnou rukou.“

„Tí, ktorí sú už dlho v pravde, spia. Potrebujú byť posvätení Duchom Svätým. Posolstvo tretieho anjela má byť hlásané mocným hlasom. Pred nami sú nesmierne závažné otázky. Nemáme času nazvyš. Nech Boh nedopustí, aby sme dovolili malicherným veciam zatieniť svetlo, ktoré má byť dané svetu.“ Manuscript Releases, zväzok 21, 444.

Kniha, ktorú odmietli aj tí, čo odmietli milleritický výklad „ustavičnej služby“ v knihe Daniel, bola označená za „Božiu pomocnú ruku“. Ak Boží ľud dostal zodpovednosť rozširovať knihy spomenuté v predchádzajúcom citáte, znamená to, že Boží ľud by túto knihu potreboval vlastniť aj sám. Táto kniha sa stala stredobodom útoku tých, ktorí presadzovali „nový“ výklad „ustavičnej služby“ v knihe Daniel, lebo to bola kniha, ktorú si želali prepísať a odstrániť z nej správny výklad „ustavičnej služby“.

Keď sa sestra Whiteová odvolávala na dvoch hlavných vodcov vzbury okolo „ustavičnej“ v knihe Daniel, často poukazovala na to, že oni (Prescott a Daniells) nemali schopnosť „uvažovať od

príčiny k následku“. Zdá sa, že laodicejskí adventistickí historickí revizionisti majú ten istý problém.

Vedúci muži, ktorí počas dejín vzbury od roku 1888 a ďalej v určitom bode svojej osobnej skúsenosti prijali falošné učenie o „každodennej“, boli súčasťou tejto vzbury. Ich vzburá bola „následkom“ a nesprávne chápanie „každodennej“ bolo „príčinou“. Laodicejskí adventistickí revizionisti vedú nepoučených k presvedčeniu, že práve títo historickí buriči v dejinách adventizmu vlastne neboli vo vzbure, hoci ich revidované svedectvo nikdy nie je podopreté svedectvom Biblie a Ducha proroctva. Pretože nepovažujú „následok“ za vzburu, uzatvárajú možnosť hľadať „príčinu“.

Ako vták svojím poletovaním, ako lastovička svojím lietaním, tak kliatba bez príčiny nepríde. Príslovia 22:6.

Boží ľud má rozpoznať vzburu, a keď ju rozpozná, má hľadať jej príčinu. Potom má túto príčinu odstrániť. V nasledujúcom úryvku sestra Whiteová komentuje príbeh o Achanovi.

„Bolo mi ukázané, že Boh tu znázorňuje, ako hľadí na hriech medzi tými, ktorí vyznávajú, že sú Jeho ľuďom zachovávajúcim Jeho prikázania. Tí, ktorých osobitne poctil tým, že boli svedkami pozoruhodných prejavov Jeho moci, ako staroveký Izrael, a ktorí sa aj potom odvážia nedbať na Jeho výslovné pokyny, budú predmetom Jeho hnevu. Chce svoj ľud poučiť, že neposlušnosť a hriech sú Mu nanajvýš odporné a nemožno na ne hľadiť ľahkovážne. Ukazuje nám, že keď sa pri Jeho ľuďoch nájde hriech, majú bezodkladne prijať rozhodné opatrenia, aby tento hriech odstránili zo svojho streda, aby Jeho nevôľa nespočinula na nich všetkých. Ak však tí, ktorí zastávajú zodpovedné postavenia, prehliadajú hriechy ľudu, Jeho nevôľa spočinie na nich a Boží ľud ako celok bude za tieto hriechy považovaný za zodpovedný. Vo svojom zaobchádzaní so svojím ľuďom v minulosti Pán ukazuje nevyhnutnosť očistiť cirkev od nepravostí. Jeden hriešnik môže šíriť temnotu, ktorá vylúči Božie svetlo z celého zhromaždenia. Keď si ľud uvedomí, že sa nad ním usádza temnota, a nepozná príčinu, má úprimne hľadať Boha, vo veľkej pokore a sebaponížení, až kým nebudú odhalené a odstránené nepravosti, ktoré zarmucujú Jeho Ducha.

„Predsudok, ktorý povstal proti nám preto, že sme karhali krivdy, o ktorých mi Boh ukázal, že existujú, a volanie, ktoré sa pozdvihlo o tvrdosti a prísnosti, sú nespravodlivé. Boh nám prikazuje hovoriť, a my nebudeme mlčať. Ak sú medzi Jeho ľuďmi zjavné krivdy a ak služobníci Boží prechádzajú okolo nich ľahostajne, v skutočnosti hriešnika podopierajú a ospravedlňujú, a sú rovnako vinní a rovnako iste prijímajú Božiu nevôľu; lebo budú niest zodpovednosť za hriechy vinných. Vo videní mi bolo poukázané na mnohé prípady, v ktorých bola privolaná Božia nevôľa zanedbaním zo strany Jeho služobníkov riešiť krivdy a hriechy existujúce medzi nimi. Tí, ktorí tieto krivdy ospravedlňovali, boli ľuďmi pokladanými za veľmi prívětivých a milých povahou jednoducho preto, že sa vyhýbali splneniu jasnej biblickej povinnosti. Táto úloha nebola príjemná ich pocitom; preto sa jej vyhýbali.“ Testimonies, zväzok 3, 265.

Dejiny vodcov, ktorí sa vzbúрили v adventizme, svedčia o tom, že jedným z krokov, ktorý je v ich vzbure takmer vždy viditeľný, je skutočnosť, že v určitom bode svojej osobnej skúsenosti prijali

falošný názor na „každodennú obet“. Napriek tomu Smithova kniha, hoci nie je inšpirovaná a obsahuje niektoré doktrínálne problémy, predsa len poskytuje vynikajúci prehľad pionierskeho chápania ôsmej a deviatej kapitoly Zjavenia, kde vidíme predstavené prorocké dejiny prvých šiestich trúb. Budeme sa odvolávať na Smithov komentár z jeho knihy Daniel and Revelation, keď začneme uvažovať o trojitom uplatnení troch Bied.

Sestra Whiteová nás informuje, že Williamovi Millerovi bolo dané veľké svetlo o knihe Zjavenia, no jeho chápanie trinástej kapitoly a kapitol šestnásťtej až osemnásťtej bolo nesprávne, pretože sa nachádzal na nesprávnom stanovisku v dejinách, aby mohol vidieť, že spustošujúce mocnosti sú tri, a nie dve. Jeho veľké svetlo spočívalo na druhej až deviatej kapitole Zjavenia.

„Kazatelia i ľud hľadeli na knihu Zjavenia ako na tajomnú a menej dôležitú než iné časti Svätého písma. Ja som však videla, že táto kniha je skutočne zjavením daným na osobitný úžitok tým, ktorí budú žiť v posledných dňoch, aby ich viedla k poznaniu ich pravého postavenia a ich povinnosti. Boh usmernil myseľ Williama Millera k proroctvám a dal mu veľké svetlo o knihe Zjavenia.“ Early Writings, 231.

Miller predložil svoje chápanie cirkví, pečatí, trúb a čias takto.

„Sedem ázijských cirkví je dejinami Kristovej Cirkvi v jej siedmich podobách, vo všetkých jej zákrutách a zvratoch, v celej jej prosperite i protivenstve, od dní apoštolov až do konca sveta. Sedem pečatí sú dejinami počínania mocností a kráľov zeme voči Cirkvi a Božej ochrany jeho ľudu počas toho istého času. Sedem trúb je dejinami siedmich osobitých a ťažkých súdov zoslaných na zem, čiže na Rímske kráľovstvo. A sedem čias je siedmimi poslednými ranami zoslanými na pápežský Rím. S týmto všetkým sú premiešané mnohé iné udalosti, votkané ako prítoky a naplňajúce veľkú rieku proroctva, až sa to všetko napokon vlieva do oceánu večnosti.“

„Toto je podľa mňa osnova Jánovho proroctva v knihe Zjavenie. A človek, ktorý si želá porozumieť tejto knihe, musí mať dôkladnú znalosť iných častí Božieho slova. Obrazy a metafory použité v tomto proroctve nie sú všetky vysvetlené v ňom samom, ale musia sa hľadať u iných prorokov a vykladať v iných pasážach Písma. Preto je zrejmé, že Boh zamýšľal štúdium celku, a to aj na získanie jasného poznania ktorejkoľvek časti.“ William Miller, Miller's Lectures, zväzok 2, prednáška 12, 178.

Tak ako tretí posol, ktorý pripravuje cestu pre Posla zmluvy, predstavuje vnútorné dejiny súdu nad cirkvou, na rozdiel od tretieho Eliáša, ktorý predstavuje vonkajšie dejiny v súde nad moderným Babylonon, priekopnícke chápanie cirkví a pečatí identifikovalo to isté vnútorné-vonkajšie svedectvo.

Pečate sú uvedené do našej pozornosti v 4., 5. a 6. kapitole Zjavenia. Výjavy predstavené pod týmito pečatami sú nám predložené v Zjavení 6 a v prvom verši Zjavenia 8. Zjavne zahŕňajú udalosti, s ktorými je cirkev spojená od začiatku tohto obdobia až po príchod Krista.

„Kým sedem cirkví predstavuje vnútorné dejiny cirkvi, sedem pečatí uvádza do zorného poľa veľké udalosti jej vonkajších dejín.“ Uriah Smith, The Biblical Institute, 253.

Urijaš Smith opisoval milleritské chápanie vnútorného a vonkajšieho vzťahu cirkví a James White predkladá podobný prehľad z hľadiska paralelných dejín.

„Teraz sme sledovali cirkvi, pečate a šelmy, čiže živé bytosti, tak ďaleko, nakoľko sa dajú porovnať ako pokrývajúce tie isté časové obdobia. Pečatí je sedem, šeliem však len štyri. A môže byť vhodné si tu všimnúť, že pri otvorení prvej, druhej, tretej a štvrtej pečate je počť, ako prvá, druhá, tretia a štvrtá šelma hovoria: ‚Pod’ a vid’;‘ ale keď sú otvorené piata, šiesta a siedma pečať, nijaký taký hlas už nepočť. Ani posledné tri cirkvi a posledné tri pečate sa nezhodujú ako pokrývajúce tie isté časové obdobia tak, ako sa zhodujú prvé štyri cirkvi a prvé štyri pečate. No, ako sme ukázali, cirkvi, pečate a šelmy sa zhodujú v tom, že pokrývajú tie isté časové obdobia v priebehu takmer 1800 rokov, až kým neprídeme k času o niečo viac než pol storočia pred prítomnosťou.“ James White, Review and Herald, 12. februára 1857.

Práve sme citovali troch z hlavných priekopníkov milleritskej histórie. Všetci traja zastávali správny výklad „ustavičnej obete“ a všetci prijímali prehľad cirkví, pečatí a trúb v rámci osnovy pravdy, ktorú bol Miller vedený pochopiť a predložiť.

„Keď prichádzajú ľudia, ktorí by chceli pohnúť čo len jedným kolíkom alebo stĺpom zo základu, ktorý Boh ustanovil svojím Svätým Duchom, nech starší muži, ktorí boli priekopníkmi v našom diele, hovoria otvorene, a nech prehovorí aj tí, ktorí sú mŕtvi, prostredníctvom znovuvydania svojich článkov v našich periodikách. Zhromaždíte ľúče božského svetla, ktoré Boh dal, keď svoj ľud krok za krokom viedol po ceste pravdy. Táto pravda obstoí v skúške času i skúške súženia.“ Manuscript Release, 760, 10.

Dňa 11. septembra 2001 mocný anjel zo zjavenia, osemnástej kapitoly, zostúpil a začal dielo navádzania tých, ktorí prijímajú zjedni Chlieb, ktorý práve zostúpil z neba, späť k „starým chodníkom“ zo šiestej kapitoly Jeremiáša. Alfa a Omega potreboval tých, ktorí boli ochotní usilovať sa byť medzi sto štyridsaťštyritisíc, aby videli, že to, čo Ho 11. augusta 1840 priviedlo dolu z neba, nebolo jednoducho naplnením časového proroctva, ale naplnením časového proroctva druhého Beda. Potreboval, aby Jeho ľud znovu objavil staré chodníky dejín, v ktorých počas štyridsiatich šiestich rokov od roku 1798 do roku 1844 postavil chrám mileritov.

Tieto dejiny boli pokryté haraburdím a falošnými mincami a klenotmi. Tieto dejiny boli zatienené falošným základným poslanstvom, ktoré bolo postavené na piesku, a nie na Skale vekov. Bolo to v dejinách milleritov, v dejinách, kde, ako to opisuje Peter, milleriti, „ktorí kedysi neboli ľuďom, ale“ potom sa stali „ľuďom Božím“, ktorí boli vzbudení a vybudovaní ako „duchovný dom, sväté kňazstvo“. Lev z kmeňa Júdovho zostúpil 11. septembra 2001 a viedol svoj ľud posledných dní do diela očisťovania „chrámu“ dejín vzbudení milleritského chrámu. Toto dielo bolo predobrazené proroctvom, ktoré predpovedalo, že Pán vzbudí muža menom Joziáš (čo znamená základ Boží).

Keď bol Joziáš povolaný v naplnení proroctva neposlušného proroka, začal dielo opravy chrámu, ktorý bol v rozvrate. Pri práci na opravovaní a očisťovaní bola objavená „Mojžišova kliatba“ a keď ju čítali pred Joziášom, spôsobila Joziášovu reformáciu. Budeme sa zaoberať týmto proroctvom v súvislosti so znovuoobjavením „sedemnásobku“ po 11. septembri 2001.

Týmto štúdiom sa začneme zaoberať v nasledujúcom článku.

„Dokiaľ tí, ktorí vyznávajú pravdu, slúžia satanovi, jeho pekelný tieň bude zatieňovať ich pohľad na Boha a na nebo. Budú ako tí, čo stratili svoju prvú lásku. Nebudú schopní nazerať na večné skutočnosti. To, čo nám Boh pripravil, je predstavené v Zachariášovi, v kapitolách 3 a 4 a v 4,12–14: „A znovu som prehovoril a povedal som mu: Čo sú tie dve olivové ratolesti, ktoré cez dve zlaté rúrky vylievajú zo seba zlatý olej? A on mi odpovedal a riekol: Či nevieš, čo sú to? A ja som povedal: Nie, môj pane. Vtedy riekol: To sú dvaja pomazaní, ktorí stoja pri Pánovi celej zeme.““

„Pán je plný prostriedkov. Nemá nedostatok možností. Je to pre náš nedostatok viery, našu prízemnosť, naše lacné reči, našu neveru, prejavujúcu sa v našom rozprávaní, že sa okolo nás zhromažďujú temné tiene. Kristus nie je zjavený slovom ani charakterom ako Ten, ktorý je cele ľúbezny a prevyšuje desaťtisíce. Keď sa duša uspokojuje s tým, že sa povyšuje k márnosti, Duch Pánov môže pre ňu urobiť len málo. Náš krátkozraký zrak vníma tieň, ale nevidí slávu za ním. Anjeli zadržiavajú štyri vetry, znázornené ako rozzúrený kôň usilujúci sa vytrhnúť a hnať sa ponad povrch celej zeme, nesúc na svojej dráhe skazu a smrť.“

„Či budeme spať na samom prahu večného sveta? Či budeme otupení, chladní a mŕtvi? Ó, kiežby sme v našich cirkvách mali Ducha a dych Boží vdýchnutý do Jeho ľudu, aby sa postavili na svoje nohy a žili. Potrebujeme vidieť, že cesta je úzka a brána tesná. Ale keď prechádzame tesnou bránou, jej šírka je bez hraníc.“ Manuscript Releases, zväzok 20, 216, 217.